

Tvorba Vladimíra Holana patří v kontextu české poezie bezesporu k linii existencialismu. Dokazuje to i rozsahem krátká, lyricko-epická skladba Matce. Dílko bylo nalezeno v autorově pozůstalosti a literární vědci se doposud přou, zda jde o výtvar mladého veršotepce či produkt zralého básníka na vrcholu sil.

Objevují se i názory, že jde o poslední básníkovu dílo vůbec, a že v něm můžeme nalézt klíč k tajemství básníkovy předčasné smrti ve věku pouhých 75 let. Tuto domněnku však můžeme odmítnout pouhým konstatováním, že v roce 1980 již básník žádnout matku neměl a nemohl jí tudíž psát. Odhlédneme i však od těchto malicherných skutečností, týkajících se ostatně pouze vnějších okolností s básní spjatých, a obrátíme-li naopak pozornost na báseň samu, tj. jak na její tvarovou dokonalost, tak obsahovou monumentálnost, můžeme dojít k překvapivým souvislostem i k možné interpretaci díla.

Vidíme, že báseň se skládá z jedné strofy o dvou nestejně dlouhých, nerýmovaných verších a básníkově podpisu. Oba verše mají zřetelný jambický spád. Druhý verš můžeme považovat za básnický přesah verše prvního a tedy i za významové jádro celé básně. Všimneme si též eufonických kvalit, zejména hláskové korespondence ve slovech „rohlíky“ a „mlíko“. Celkově lze říci, že po formální stránce se — v kontextu vlastní tvorby — básník odhodlává k oproštění od vypjaté expresivity výrazu a stává se spíše dokumentaristou všední skutečnosti.

Jak jsme již podotkli, považujeme za stěžejní úsek díla slovo „mlíko“. Jeho podoba je, jak vidno, nespisovná, jde o výraz z obecné češtiny. Hle, jak nevtíravým způsobem se dokázal básník přiblížit našemu lidu a jeho potřebám! A to se mezi některými rádobyvědci a takyispisovateli našli také, kteří Holana odsuzovali pro jeho údajný intelektualismus a zhoubný individualismus.

Fig. 1—single line composer, glyph scaling off, optical kerning on, optical margin justification off.

Tvorba Vladimíra Holana patří v kontextu české poesie bezesporu k linii existencialismu. Dokazuje to i rozsahem krátká, lyricko-epická skladba Matce. Dílko bylo nalezeno v autorově pozůstalosti a literární vědci se doposud přou, zda jde o výtvar mladého veršotepce či produkt zralého básníka na vrcholu sil.

Objevují se i názory, že jde o poslední básníkovu dílo vůbec, a že v něm můžeme nalézt klíč k tajemství básníkovy předčasné smrti ve věku pouhých 75 let. Tuto domněnku však můžeme odmítnout pouhým konstatováním, že v roce 1980 již básník žádnou matku neměl a nemohl jí tudíž psát. Odhlédneme-li však od těchto malicherných skutečností, týkajících se ostatně pouze vnějších okolností s básní spjatých, a obrátíme-li naopak pozornost na báseň samu, tj. jak na její tvarovou dokonalost, tak obsahovou monumentálnost, můžeme dojít k překvapivým souvislostem i k možné interpretaci díla.

Vidíme, že báseň se skládá z jedné strofy o dvou nestejně dlouhých, nerýmovaných verších a básníkově podpisu. Oba verše mají zřetelný jambický spád. Druhý verš můžeme považovat za básnický přesah verše prvního a tedy i za významové jádro celé básně. Všimneme si též eufonických kvalit, zejména hláskové korespondence ve slovech „rohlíky“ a „mlíko“. Celkově lze říci, že po formální stránce se — v kontextu vlastní tvorby — básník odhodlává k oproštění od vypjaté expresivity výrazu a stává se spíše dokumentaristou všední skutečnosti.

Jak jsme již podotkli, považujeme za stěžejní úsek díla slovo „mlíko“. Jeho podoba je, jak vidno, nespisovná, jde o výraz z obecné češtiny. Hle, jak nevtíravým způsobem se dokázal básník přiblížit našemu lidu a jeho potřebám! A to se mezi některými rádobyvědci a takyispisovateli našli tací, kteří Holana odsuzovali pro jeho údajný intelektualismus a zhoubný individualismus.

Fig. 2—mutliline composer, glyph scaling off, optical kerning on, optical margin justification off.

Tvorba Vladimíra Holana patří v kontextu české poezie bezesporu k linii existencialismu. Dokazuje to i rozsahem krátká, lyricko-epická skladba Matce. Dílko bylo nalezeno v autorově pozůstalosti a literární vědci se doposud přou, zda jde o výtvar mladého veršotepce či produkt zralého básníka na vrcholu sil.

Objevují se i názory, že jde o poslední básníkovu dílo vůbec, a že v něm můžeme nalézt klíč k tajemství básníkovy předčasné smrti ve věku pouhých 75 let. Tuto domněnku však můžeme odmítnout pouhým konstatováním, že v roce 1980 již básník žádnout matku neměl a nemohl jí tudíž psát. Odhlédneme-li však od těchto malicherných skutečností, týkajících se ostatně pouze vnějších okolností s básní spjatých, a obrátíme-li naopak pozornost na báseň samu, tj. jak na její tvarovou dokonalost, tak obsahovou monumentálnost, můžeme dojít k překvapivým souvislostem i k možné interpretaci díla.

Vidíme, že báseň se skládá z jedné strofy o dvou nestejně dlouhých, nerýmovaných verších a básníkově podpisu. Oba verše mají zřetelný jambický spád. Druhý verš můžeme považovat za básnický přesah verše prvního a tedy i za významové jádro celé básně. Všimneme si též eufonických kvalit, zejména hláskové korespondence ve slovech „rohlíky“ a „mlíko“. Celkově lze říci, že po formální stránce se — v kontextu vlastní tvorby — básník odhodlává k oproštění od vypjaté expresivity výrazu a stává se spíše dokumentaristou všední skutečnosti.

Jak jsme již podotkli, považujeme za stěžejní úsek díla slovo „mlíko“. Jeho podoba je, jak vidno, nespisovná, jde o výraz z obecné češtiny. Hle, jak nevtíravým způsobem se dokázal básník přiblížit našemu lidu a jeho potřebám! A to se mezi některými rádobyvědci a takyispisovateli našli tací, kteří Holana odsuzovali pro jeho údajný intelektualismus a zhoubný individualismus.

Fig. 3—mutliline composer, glyph scaling $\pm 5\%$, optical kerning on, optical margin justification off.

Tvorba Vladimíra Holana patří v kontextu české poezie bezesporu k linii existencialismu. Dokazuje to i rozsahem krátká, lyricko-epická skladba Matce. Dílko bylo nalezeno v autorově pozůstalosti a literární vědci se doposud přou, zda jde o výtvar mladého veršotepce či produkt zralého básníka na vrcholu sil.

Objevují se i názory, že jde o poslední básníkovu dílo vůbec, a že v něm můžeme nalézt klíč k tajemství básníkovy předčasné smrti ve věku pouhých 75 let. Tuto domněnku však můžeme odmítnout pouhým konstatováním, že v roce 1980 již básník žádnout matku neměl a nemohl jí tudíž psát. Odhlédneme-li však od těchto malicherných skutečností, týkajících se ostatně pouze vnějších okolností s básní spjatých, a obrátíme-li naopak pozornost na báseň samu, tj. jak na její tvarovou dokonalost, tak obsahovou monumentálnost, můžeme dojít k překvapivým souvislostem i k možné interpretaci díla.

Vidíme, že báseň se skládá z jedné strofy o dvou nestejně dlouhých, nerýmovaných verších a básníkově podpisu. Oba verše mají zřetelný jambický spád. Druhý verš můžeme považovat za básnický přesah verše prvního a tedy i za významové jádro celé básně. Všimneme si též eufonických kvalit, zejména hláskové korespondence ve slovech „rohlíky“ a „mlíko“. Celkově lze říci, že po formální stránce se — v kontextu vlastní tvorby — básník odhodlává k oproštění od vypjaté expresivity výrazu a stává se spíše dokumentaristou všední skutečnosti.

Jak jsme již podotkli, považujeme za stěžejní úsek díla slovo „mlíko“. Jeho podoba je, jak vidno, nespisovná, jde o výraz z obecné češtiny. Hle, jak nevtíravým způsobem se dokázal básník přiblížit našemu lidu a jeho potřebám! A to se mezi některými rádobyvědci a takyispisovateli našli tací, kteří Holana odsuzovali pro jeho údajný intelektualismus a zhoubný individualismus.

Fig. 4—mutliline composer, glyph scaling $\pm 5\%$, optical kerning on, optical margin justification on.